

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201354064/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Vi Børn saa' ham egentlig kun ved Middagsbordet, hvor han sad tavs og frygtindgydende. Jeg husker, at der paa Bordet altid stod en stor Plat de menage, som foruden andre Krydderier ogsaa indeholdt en Flaske Soya. Denne Soya-Flaske var for os Børn som Kundskabens Træ paa godt og ondt, vi maatte aldrig faa noget af dens Indhold. Hvorfor véd jeg ikke — men Resultatet var naturligvis, at vi intet højere Ønske havde end netop at smage den forbudte Soya.

Og saa blev Fader forresten brugt som Bussemand, som den, der skulde tage Affære, naar Moder ikke kunde overkomme Retfærdighedens Haandhævelse. Vi stillede til Klø hos ham en Gang om Ugen, altid om Lørdagen. Det var ikke behageligt at gaa og vente, f. Eks. naar man havde begaaet sin Forbrydelse om Mandagen, men jeg tror oprigtig talt ikke, det fra min Faders Side var et Raffinement, det var simpelt hen, fordi han ikke havde Tid til at tage sig af os mere end den ene Gang om Ugen.

Men under alle Omstændigheder var det yderst ubehageligt.

Eksekutionen foregik altid ude i Entreen, der var bedst Plads til at svinge Spanskrøret.

Engang under en saadan Revselsesfest blev jeg ramt af Nemesis. Jeg havde den Uge mærkelig nok intet Regnskab at opgøre, men indfandt mig alligevel ved Ceremonien i den lave Hensigt at fryde mig over de andres Høvl. Straffen udeblev ikke. Da Fader var færdig med de Skyldige, tog han fat paa mig. Jeg protesterede naturligvis og skreg, at jeg ingenting havde gjort, men Fader bemærkede roligt, at saa havde jeg nok fortjent Pryglene en anden Gang.

Efter den Tid holdt jeg mig paa Afstand, naar min personlige Nærværelse ikke var tvingende nødvendig.

Fader var en dygtig Landmand, en Foregangsmand paa sin Egn, og Naboerne kom ofte hos ham for at hente gode Raad. Han var den første, der begyndte at dræne sin Jord, og den første, der anskaffede en Saamaskine. Ogsaa Damp-tærskværk anvendte han før nogen anden. Det var dog kun i sin Bedrift, os Drenges tærskede han vedblivende ved sine Hænders Kraft.